

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 30/3/2021

Της: Αναστασίας – Αικατερίνης Αλεξοπούλου, Βουλευτού Β1΄ Βορείου Τομέα Αθηνών

Προς: Τον κ. Υπουργό Ανάπτυξης και Επενδύσεων
Τον κ. Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας

ΘΕΜΑ: «Κίνδυνος για τις προστατευόμενες περιοχές (“Natura”) από την δυνατότητα καθορισμού “υποπεριοχών ήπιας ανάπτυξης”»

Κύριοι, κύριοι Υπουργοί,

Βάσιμα ερωτήματα σχετικά με την τύχη του τοπικού περιβάλλοντος πολλών περιοχών της χώρας προξενούνται από το άρθρο 219: “Καθορισμός υπο-περιοχής προστασίας στις περιπτώσεις ήπιων αναπτυξιακών έργων δημοσίου ενδιαφέροντος”, του Σχεδίου Νόμου της Κυβέρνησης, με τίτλο “Εκσυγχρονισμός, απλοποίηση και αναμόρφωση του ρυθμιστικού πλαισίου των δημοσίων συμβάσεων, ειδικότερες ρυθμίσεις προμηθειών στους τομείς της άμυνας και της ασφάλειας και άλλες διατάξεις για την ανάπτυξη, τις υποδομές και την υγεία”. Πιο συγκεκριμένα, το άρθρο αυτό προβλέπει, ότι “έως την ολοκλήρωση και έγκριση των Ειδικών Περιβαλλοντικών Μελετών του άρθρου 21 του ν. 1650/1986 (Α΄ 160) και στις προστατευόμενες περιοχές σύμφωνα με τα άρθρα 18, 19 και 21 του ν. 1650/1986, εξαιρουμένων των ζωνών και περιοχών απολύτου προστασίας, ή στις περιπτώσεις καθορισμένων ζωνών προστασίας από ειδικά διατάγματα χρήσεων γης, δύναται να καθορίζεται με προεδρικό διάταγμα μετά από πρόταση των Υπουργών Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Περιβάλλοντος και Ενέργειας υπο-περιοχή προστασίας στις περιπτώσεις ήπιων αναπτυξιακών έργων, διασφαλίζοντας ότι δεν παραβλάπτεται η ακεραιότητα της ευρύτερης περιοχής ως προς τις οικολογικές της λειτουργίες σε σχέση με τους στόχους διατήρησης της περιοχής. Με το ίδιο προεδρικό διάταγμα καθορίζονται, πέραν των άλλων όρων και περιορισμών για την ανάπτυξη της υπό-περιοχής, ειδικοί κανόνες άσκησης δραστηριοτήτων ή και υλοποίησης τεχνικών έργων”.

Σύμφωνα, όμως, με τα περιγραφόμενα στο άρθρο 219, του άνω νομοσχεδίου, ανακύπτουν σοβαροί προβληματισμοί για ενδεχόμενη υποβάθμιση και κατακερματισμό του φυσικού περιβάλλοντος της χώρας, αφ’ ής στιγμής παρέχεται η δυνατότητα για τον καθορισμό “υποπεριοχών ήπιας ανάπτυξης” εντός προστατευόμενων περιοχών, όπου θα επιτρέπονται κατ’ εξαίρεση συγκεκριμένα “ήπια έργα”, όπως χαρακτηριστικά αναγράφεται στο άρθρο αυτό. Επιχειρείται, δηλαδή, να υπάρξει εξαίρεση από τα μέχρι πρότινος ισχύοντα κωλύματα της διαδικασίας έκδοσης περιβαλλοντικής αδειοδότησης, με τροποποίηση της ισχύουσας περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

Ως γνωστόν, η ρύθμιση των χρήσεων γης γίνεται με Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη («ΕΠΜ»), με Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων («ΜΠΕ»), όπως είναι αναγκαίο για όλα τα σχετικά έργα, καθώς και με Ειδική Οικολογική Αξιολόγηση («ΕΟΑ») για έργα που αφορούν σε προστατευόμενες περιοχές. Στο επίμαχο άρθρο, του ως άνω Σχεδίου Νόμου, όμως, η ισχύουσα διαδικασία παρακάμπτεται. Η τροποποίηση των χρήσεων γης κατά περίπτωση, όπως επιχειρείται, δίνει τη δυνατότητα να υλοποιηθεί οποιοδήποτε έργο εντός των προστατευόμενων περιοχών, εκτός από τις λίγες και μικρής έκτασης Ζώνες Απόλυτης Προστασίας της Φύσης.

Ενώ όλες οι χώρες θεσμοθετούν κανόνες για τις προστατευόμενες περιοχές, που διαρκούν δεκαετίες και εφαρμόζουν μέτρα για την διατήρησή τους, τα ανωτέρω ψηφισμένα και ισχύοντα, θα μπορούσαν να αποτελέσουν καταλύτη για την απόλυτη υποβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος της Ελλάδας, με εξαιρετικά αρνητικές συνέπειες για τον φυσικό πλούτο της χώρας.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

Υπάρχει, και εάν ναι, ποιος ισοδύναμος θεσμικός μηχανισμός-αντίβαρο, που να αποτρέπει ενδεχόμενη κατάχρηση, υποβάθμιση ή και καταστροφή τοπικών οικοσυστημάτων και μικροκλιμάτων σε διάφορα σημεία της χώρας, που θα μπορούσαν πιθανότατα να συμβούν εξ αιτίας μιας κακής ερμηνείας του άρθρου 219, του άνω κυβερνητικού σχεδίου νόμου με τίτλο: “Καθορισμός υπο-περιοχής προστασίας στις περιπτώσεις ήπιων αναπτυξιακών έργων δημοσίου ενδιαφέροντος”;

Η ερωτώσα βουλευτής

Αναστασία.– Αικατερίνη Αλεξοπούλου